

Quid igitur nos dicemus? Ex ante demonstratis, sepe numero Aristotelica dogmata, radicitus evulsimus. Si ea Aven Roicus quispiam non restituat, post hac arida iacebunt, et in præsens iaceant. Oraculum sane Mosaicum, verissimum putamus. Sed Theologorum nostratum, tum vetustiorum, tum recentiorum, opinionum varietatibus, et expositionum, ita in se diffidens, ac disceptum, ut fatuis longe sit ipsum integrum, iudiciis ipsorum, ac sacrosanctæ Ecclesiæ relinquere decretis. Nobis vero, nostra demonstrata, quæ fidei Catholicæ non repugnant secutis, satius est ea deducere, quæ, ad mundi universi constitutionem posse facere videantur. A Deo proculdubio, et ex Deo, iis modis quos ante aperuimus omnia entia prodiisse, per medias suas unitates, atque ideas, per essentias, per vitas, per Mentem, et per animas, satis superque est ostensum. Et sicuti illinc, et spacium veniunt, et lumen, et calor; sic venit etiam inde universalis Fluor. Omnis aqua, humor est. Et non solum tres habet sibi connatas proprietates, quas escholasticis quidam, ex Aristotele plus æquo sibi amico, arripuit, perspicuitatem, frigiditatem; et gravitatem habet. Verum propriam ex maxime, fluxionem. Hæc enim ab aqua est inseparabilis, nisi concreseat, illæ tres non semper aquæ natura hærent. Omnis enim naturali statu aqua, fluit, non omnis est transpiciua. Nulla sui natura est frigida. Aliqua sui natura est etiam levis. Quod in progressu philosophiæ huius, fiet suis locis manifestum. Omnis igitur aqua, sui natura fuit, estque fluida. Omnis humor vel aqua est, vel aqueus. Omnis igitur humor fluidus est. Forte alia quoque resperiantur, in natura, quæ, neque aqua dici possunt, nec humor, quæ tamen fluunt, et sunt fluida. Generali ergo hoc nomine utamur, fluoris, ad omnia ea significanda, quæ, vel fluida sunt natura, vel fluunt, seu aquæ sint, seu humores, seu quid aliud tertium, aut ultra. Fluorem igitur dicimus nos, esse supra firmamentum, esse sub firmamento. Quæ positio si conprobata fuerit, omnis tolletur, Theologorum controversia. Id autem ut demonstremus ita primo ponimus. Lumen primævum fluor est. Nam si actionem fluendi habuit, (quod est ostensum) etiam vires habuit fluendi. Et si vires, etiam essentiam in fluore habet, seu fluor est. Calor a lumine primævo progenitas fluor est. Nam si propria actione fluit, etiam viribus fluendi est præditus. Et si viribus, etiam essentia eius est fluxa, et fluor. Calor enim a suo primo fonte lumine, et fluxionem, et ut sit calor, habet. At lumen, et calor, Empyreus est mundus, uti proxime ostendætur. Coelum igitur seu mundus Empyreus fluor erit, et essentia, et viribus, et actione. Et conversim, si actione, etiam viribus, si viribus, et essentia. Empyreum autem mundum fluorem esse, inde constat liquido, quod ardeat. Flamma illa blandissima, et suavissima, et vitalissima. Omni autem flamma, fluit sui natura, et fluida est, et fluor. Quia calore, et lumine constat primordiali. Æther, si sit cum Empyreo idem, quod mox discutietur, ardet et ipse, et est fluor. Si sit ab Empyreo diversus, cælum scilicet, fluor est itidem; calet enim, et luminosus est. Sidera illa in supremo, ut vocant orbe, et planetæ, quia ignes sunt, (ut demonstrabimus) et flammæ, fluores sunt. Nihil enim ardorem aut flammam concipit, nisi fluor sit, quod suis locis, itidem pateat. Planetarum orbes, si orbes sint, ostendemus esse fluores. Si non sint orbes, ostendemus itidem esse fluores. Lunæ sidus, Fluorem, sed concretum esse asserimus. Quod palam itidem, faciemus. Si ulla sit, inter elementa, ignis sphaera, seu sit hypeccauma, fluorem esse necesse est. Superiora hæc, dictatu rationum, ac demonstrationum, erunt tractanda. Inferiora his, sensibus sunt iam cognita. Nam æra liquidum, quis non videt esse fluorem? Quæ in ære fiunt, vapores, nebulæ, nubes, nives, pluvia, grandines, fluores esse nemo ignorat. Si quis, ignes, in ære, accensos, fluores esse dubitet cum ad eos philosophando pervenerimus, omnem eximet dubitationem. Iam mare; iam lacus, stagna, fluminaque, rivos, et fontes quis non videt esse fluores? Semina animalium, omnium membraque ex seminibus atque humoribus formasa, fluores esse concretos, qui considerando non assequitur philosophari desinat. Mentemque alio converrat. Plantas omnes fluore conflari, gigni accrescere, nemo tam bardus fuerit philosophus, qui ignoret. Lapidem quoque omnes, et metalla omnia, et quæ recenti voce, dixere mineralia, omnia sunt vel fluores, vel e fluoribus compacta. Terram ipsam generabilium matrem, florem esse